

ניתוח תוכן - ייצוג ויזואלי: סלסט ברבר

סלסט ברבר היא קומיקאית אוסטרלית. היא למדה משחק באוסטרליה והופיעה בתכניות טלוויזיה שונות. היא הייתה כותבת מערכונים ומבצעת אותם בתכנית לילית וגם לקחה חלק בסרטים אוסטרלים. למרות שהיא החלה לשחק בגיל מאוחר, היא מיד השתלבה בתחום הקומדיה. בתחילת ינואר 2015 היא החלה לפרסם את המקרים המוקדמים ביותר של סלסט מחדשת תמונות של ידועניות ונשים מפורסות כאשר היא מתכתבת עם אחותה ומראה לה כמה נלעג הדרך שבה הם דורשים מנשים לעמוד בסטנדרט נשי. בשנת 2018 היא החלה להוציא סרטוני קומדיה שנוגע גם הוא בהבדל ובפערים באיך שנשים באמת חיות ואיך שהדימויים של הנשים באינסטגרם מצפים מהם לנהוג.

סקירה קצרה זו תבקש לעמוד על ניתוח תוכן ויזואלי דרך התמונות שמעלה סלסט ברבר. כאשר שאלת המחקר היא באיזה אופן מעבירה סלסט ברבר את עמדתה הביקורתית ביחס לרשתות החברתיות באמצעות התכנים שהיא מעלה ?

ברבר היא כוכבת מדיה חברתית אשר יש לה 1.8 מיליון עוקבים ברשת האינסטגרם. המופע האומנותי שלה כולל תמונות אופנה או תמונות של ידוענים מפורסמים בדרך שבה היא משחזרת אותם כדי להראות על הפער בין הרצוי ובין המצוי. כלומר בין מה שמצופה מנשים ומה שנשים באמת חיות ועושות בחיים האמיתיים שלהם. האינסטגרם היא רשת חברתית שמסוגלת להעביר תמונה ניידת שניתן לשתף אותה. היא מאפשרת למשתמשים דרך מיידית לתפוס את הרגעים של חייהם ולשתף אותם עם החברים שלהם. ההצלחה של רשת זה מאששת את הקביעה כי תמונות וסרטים הפכו להיות מטבעות חברתיים מרכזיים ברשת (Hu & Manikonda. & Kambhampati, 2014).

דרך הבעת המסרים ברשת זו היא על ידי הצגה עצמית. הצגה עצמית מתוארת במחקר בתור תפקוד של אנשים אשר מביעים את הזהות שלהם באמצעות מסרים מילוליים ולא מילוליים. זאת כדי להציג תמונה מהימנה שלהם, או כזו שהם היו מעוניינים ליצור לעצמם בצורה של תדמית, כך שתיתפס באופן הזה על ידי הצופים. הצגה עצמית נוטה להיות בעלת מטרה מסוימת כך שמתי שהם מעלים תמונה הם גם לוקחים בחשבון את המצב הקיים שלהם וגם את הדרך שבה הם רוצים שהציבור יתפוס אותם (Smith, 2015).

כך למשל אדם יכול להציג את עצמו כשיר מבחינה פיזית, כאשר בפועל מתברר מן התמונה כי הוא הרבה דברים אולם אין הוא כשיר פיזית.

אם נבחן את הטענה הזו מבחינת הצילומים של ברבר, נראה מגמה דומה. בתמונה שבה ברבר מחקה את הזמרת המפורסמת ריהאנה (תמונה 8) היא נראית ממבט ראשון דומה למדי. בחינה מדוקדקת יותר מראה כי למעשה היא לא נמצאת במצב גופני כמו הזמרת ונראית מעט מתאמצת לשבת בתנוחה הזו. החיוך הקטן שהיא מחייכת למצלמה מראה על האירוניה של הצילום. היא לא לובשת מבט סקסי כמו ריהאנה אלא מנסה להראות להגחך את התנועה הזו אשר שמה את האישה בתנוחה סקסית ומושכת כל הזמן.

עם הכניסה של הרשת אנשים קיבלו שליטה רבה הרבה יותר על ההצגה העצמית שלהם כאשר יש לה את היכולת לנהל את עצמם וירטואלית מבלי שהקהל נוכח פיזית. לאדם יש שליטה על ההצגה העצמית שלו בסביבה לא מקוונת ומגמה זו עתידה להימשך עוד יותר בעתיד. יש לזכור כי התיאור של התמונות הללו נעשית לא רק מבחינה של הצגה עצמית אלא הצגה עצמית נשית, עם כל המשתמע מכך מבחינה ההיבטים המגדריים (Smith, 2015).

לתיאור הנשים בתמונות מסוג זה יש מסגרת מגדרית מסוימת וקבועה אשר מציגה את האישה בתור כפופה וכנועה. כך למשל ניתן לראות את ריהאנה (8) שוכבת על המיטה, כמעט עירומה לגמרי, כאשר היא מסתכלת כלפי מעלה במבט מגרה אך כנוע. תמונות מן הסוג הזה חוזרות במשך כל התיאורים של ברבר והם למעשה עיקר הביקורת שהיא מפנה כלפי הרשתות החברתיות. כלומר היא כן מבקשת לומר דברים כללים בנוגע להצגה העצמית המודרנית ברשתות החברתיות אך בעיקר מבקשת לומר כי הדרך שבה הנשים מתוארות ברשתות החברתיות הם דרכים מעוררות גיחוך וכאלה אשר מתאימות לתקופות קדומות יותר.

אם נבחן את תמונה מס 1 ו 2 נוכל לראות את ברבר מחקה שתי דוגמניות אשר נמצאות בפוזות מאדירות נשיות אשר מראות כיצד אישה צריכה להיראות. תנוחות אלו דורשות כושר גופני ואיכות צילום שלא ניתן למצוא באופן לא מקצועי. היא משחזרת את התנוחות הללו כאשר היא נמצאת בבגדים פשוטים ובאווירה לא זוהרת. כך היא מראה למעשה כי הדרך שבה התמונות הללו דורשות מנשים לתאר את עצמן, היא דרך לא מותאמת למציאות.